

en succes. På årsbasis benytter et halvt hundrede gymnasieklasser og ca. 100 8.-10.-klasser sig af dette særlige tilbud.

Hertil kommer, at der fra næste skoleår vil blive udbudt forsøg for naturvidenskabelige klasser, som indebærer, at der etableres et samarbejde mellem den enkelte klasse og en erhvervsvirksomhed om løsning af projektopgaver. Eleverne får herved indsigt i virksomhedernes teknologi og produktudvikling, og det tror jeg også vil få ikke blot interessen for fysik og kemi til at stige, men også interessen for efter studentereksamen at søge ind på en teknisk eller naturvidenskabelig uddannelse.

Med alle de initiativer, som enten er i gang i folkeskolen og gymnasiet, eller som snart kommer i gang, tror og håber jeg, at vi ikke vil komme til at opleve den helt store mangel på naturvidenskabelige kandidater. Godt nok faldt optaget til disse uddannelser sidste sommer med ca. 20 pct., og det er voldsomt, men heldigvis er det store årgange, som lige nu er i gang med en naturvidenskabelig uddannelse. Kandidatproduktionen vil derfor ikke falde lige med det samme, men fortsætter søgningen til disse uddannelser med at falde, så får vi problemer, og i den sammenhæng ser interessen for fysik på højt niveau i gymnasiet ikke opløftende ud.

Jeg synes dog, at vi lige nu skal slå koldt vandt i blodet og opmærksomt følge søgningen den kommende sommer. Jeg er overbevist om, at alle de initiativer, som nu er sat i gang i folkeskolen, på gymnasier, på seminarier og på Danmarks Lærerhøjskole, i løbet af få år vil begynde at give positive resultater med hensyn til søgningen til de naturvidenskabelige uddannelser.

Også søgningen til ingeniøruddannelserne vil blive stimuleret af disse initiativer. Det er jeg sikker på, og det er helt nødvendigt, for ingeniøruddannelserne er langt værre stillet end de naturvidenskabelige uddannelser. Inge-niøruddannelsernes optag er jo, som jeg allerede har sagt, halveret siden 1990.

Jeg besluttede derfor også i 1993 at øge ingeniøruddannelsernes, skal vi kalde det attraktivitet. Dette er først og fremmest sket i kraft af ingeniørreformen og så en række forskellige kvalitetsfremmende foranstaltninger. Jeg mener, ingeniørreformen er et stort skridt frem. Ikke mindst tegner den halvårlige ingeniørpraktik til at blive en succes. I ingeniørpraktikken fremmes evnen til at tænke og handle innovativt, og det synes at være spændende for de studerende og nyttigt for erhvervslivet.

Om godt en uge vil jeg her i Tinget fremlægge et handlingsprogram for en styrkelse af selvstændighedskulturen i hele det danske uddannelsessystem. Handlingsprogrammet vil sætte fokus på netop innovation, kreativitet og tværfaglighed i sammenhæng med andre fagområder, f.eks. organisation, projektledelse, markedsføring m.v. Det vil alt sammen kunne medvirke til at øge, tror jeg, interessen for naturvidenskabelige og tekniske studier.

Som sagt blev ingeniørreformen ledsaget af forskellige typer kvalitetsfremmende foranstaltninger. I alt er der bevilget næsten 60 mio. kr. for årene 1995 og 1996, og for dette – som jeg vil kalde anselige – beløb er der allerede gennemført en række positive ændringer af største betydning for institutionerne og uddannelserne. Således står ingen af de små ingeniørhøjskoler i dag uden samarbejdspartnere, og flere institutioner er fusioneret. Dermed er ikke kun den faglige bredde og dybde styrket, også socialt set viser der sig gevinster.

En del af pengene er også gået til at gennemføre det nødvendige generationsskifte i ingeniørhøjskolernes lærerstab. Mange veltjente medarbejdere har benyttet sig af tilbudet om fratrædelsesgodtgørelse, og dermed har de gjort plads for ansættelse af nye lærere med nye ideer.

Også de erfarne lærere har fået tilbud, der kan føre til ny viden og entusiasme. På de forskningsbaserede institutioner er der bevilget ekstra midler til udvikling af undervisningsprogrammer, der skal formidle den teknologiske grundforskning til de studerende. Flere af programmerne befinder sig i den spændende grænseflade mellem teknik og biologi.

Blandt lærerne på de ikkeforskningsbaserede institutioner – og det vil jo sige ingeniørhøjskolerne – ja, der gennemgår mange en individuel teknologisk opgradering dels på Aalborg Universitet og dels på Danmarks Tekniske Universitet. Endnu flere har organiseret sig i netværk for gensidig inspiration og opgradering og for dermed samtidig at skabe nye og nyttige faglige kontakter.

For en måned siden blev det besluttet at supplere de 10 velfungerende netværk for faktisk opgradering med netværk for pædagogisk og didaktisk opgradering. Dette netværk er finansieret af en del af flerårsaftalens kvalitetsfremmende midler, og det er min forventning, at disse netværk sammen med bl.a. evalueringer af uddannelserne vil løfte undervisningens kvalitet og relevans.